

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “สแลงในเพลงไทยสากลสมัยนิยม” เป็นการศึกษาสแลงที่ปรากฏในเพลงไทยสากลสมัยนิยม โดยพิจารณาจากเพลงไทยสากลสมัยนิยมที่เผยแพร่ในปีพุทธศักราช 2544 ของบริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) และบริษัทอาร์.เอส. โปร โมชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน 78 เพลง เพื่อวิเคราะห์โครงสร้าง ที่มาและความหมายของสแลง และสุนทรียภาพจากการสื่อสารด้วยสแลง

การวิเคราะห์สแลงในเพลงไทยสากลสมัยนิยม สรุปผลได้ดังนี้

1. โครงสร้างของสแลง

โครงสร้างของสแลงในเพลงไทยสากลสมัยนิยมอยู่ในระดับคำ คือ คำมูล คำประสม และคำซ้ำ

1.1 คำมูล คือ คำเดี่ยวหรือคำคำเดียวที่มีความหมายในตัวเอง และไม่สามารถแยกออกเป็น

คำอื่นได้อีก อาจเป็นคำพยางค์เดียวหรือคำหลายพยางค์ของคำไทยแท้หรือคำที่มาจากภาษาอื่นก็ได้ สแลงที่เป็นคำมูลแบ่งตามชนิดของคำ โดยพิจารณาคำแห่งเป็นเกณฑ์ตามไวยากรณ์โครงสร้างได้ 3 ชนิด ดังนี้

1.1.1 คำนาม พบจำนวน 3 คำ คือ จ๊กโก๋, ฟาย และมูข

1.1.2 คำกริยา พบจำนวน 51 คำ ได้แก่ ก๊ก , เก๊ก , คีขุอะ โนเนะ , จอย , จิก , จิ๊ก , เจ็ง , แจม , ฉาย , ซ็อด , ซิ่ง , ซ่า , ซ่าส์ , เซอร์ , คิน , เต็ด , เต็ง , เต็น , โดอน , ตรึม , ตะแง้ว , โต๊ะ , เท่ , บวม , บาย , บ๊อ , มั่น , มั่นส์ , เม้าท์ , เร็ด , ลั่น , โละ , วัก , เวิร์ด , แวก , สวิท , สอย , สะคุ้ง , สิง , สี , เสรีจ , แสบ , ห่วย , เทวย , แห้ว , แหาว , อัด , เอ้อ , เฮ้ว , เฮิร์ท และเสี้ยว

1.1.3 คำขยาย คือ คำที่ปรากฏหลังคำนามหรือคำกริยา เพื่อสื่อความหมายให้คำเกิดความชัดเจนมากขึ้น คำขยายมี 2 ชนิด คือ

1.1.3.1 คำคุณศัพท์ เป็นคำที่ตามหลังคำนามซึ่งไม่ใช่คำบอกลำดับที่ และคำบอกกำหนด จะทำหน้าที่ร่วมกับคำนาม เพื่อสื่อให้เห็นลักษณะที่เฉพาะเจาะจงของคำนาม พบสแลงที่เป็นคำคุณศัพท์จำนวน 4 คำ คือ ซ่า , ดิ้น , มัน และอะโนเนะ

1.1.3.2 คำกริยวิเศษณ์ เป็นคำที่ปรากฏหลังคำกริยาซึ่งไม่ใช่ทั้งคำกริยาชนิดต่าง ๆ คำช่วยหลังกริยา คำหลังกริยา หรือคำลงท้าย คำกริยวิเศษณ์จะทำหน้าที่ร่วมกับคำกริยาเพื่อสื่อความหมายมากยิ่งขึ้น พบสแลงที่เป็นคำกริยวิเศษณ์จำนวน 2 คำ คือ ตีบ และปึก

1.2 คำประสม คือ คำที่เกิดจากการประสมของหน่วยคำที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป เกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมายใหม่ หรือมีค่าความหมายเดิมอยู่ สแลงที่เป็นคำประสมจำแนกได้ 2 ชนิดตามชนิดของหมวดคำ ดังนี้

1.2.1 คำประสมที่เป็นคำนาม มีคำนามเป็นคำหลัก และมีคำนามหรือคำกริยาเป็นคำขยาย พบจำนวน 3 คำ คือ คู่กัด , น้านางเอก และตัวแสบ

1.2.2 คำประสมที่เป็นคำกริยา มีคำกริยาเป็นคำหลัก และมีคำกริยาหรือคำนามเป็นคำขยาย พบจำนวน 5 คำ คือ โดนใจ , มั่วнизм , ส่งจิก , หน้าแตก และหลุดโลก

1.3 คำซ้ำ คือ “คำที่ประกอบรูปคำด้วยการซ้ำเสียงคำเดิม” ปรากฏอยู่ 2 ลักษณะ คือ คำซ้ำทั้งคำ และคำซ้ำเฉพาะส่วนของคำ พบจำนวน 17 คำ ได้แก่ ซี้ ๆ , จอด ๆ , เด็ด ๆ , ตีม ๆ , เลื่อน ๆ , ปึง ๆ , สูด ๆ , กระจุกกระจิก , จีจ่า , ซาบซ่า , ซื้อบื้อ , เต็งตึง , ตึงตึง , ตึงตึง , มะตึกก็กก็ย , สะวี๊ดสะวี๊ด และหวานแหวน

ผลจากการศึกษาในประเด็น โครงสร้างของสแลง พบว่าสแลงในเพลงไทยสากลสมัยนิยมจะมีโครงสร้างเป็นคำมูลที่ใช้เป็นคำกริยามากที่สุด

2. ที่มาและความหมายของสแลง

2.1 ที่มาของสแลงมี 2 ลักษณะ คือ คำสร้างใหม่ และคำที่มีอยู่เดิม

2.1.1 คำสร้างใหม่ คือ คำที่เกิดจากการคิดขึ้นใหม่ หรือการนำคำศัพท์ทั่วไปมาประสมกันจนเป็นคำใหม่ที่ให้ความหมายเชิงสแลง เพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึก และสื่อความหมายให้เห็นภาพพจน์ สแลงที่มีที่มาจากคำสร้างใหม่มีทั้งคำมูล คำประสม และคำซ้ำ เช่น ตรึม , โดนใจ , ตึงตึง , ตีม ๆ เป็นต้น

2.1.2 คำที่มีอยู่เดิม คือ คำศัพท์ทั่วไปที่มีความหมายปรากฏในพจนานุกรม และยังคงใช้ความหมายดังกล่าวในการสื่อสารระหว่างกันของบุคคล จำแนกได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

2.1.2.1 คำเดิมที่มีความหมายใหม่ คือ คำศัพท์ทั่วไปที่มีความหมายปรากฏในพจนานุกรม อาจเป็นคำมูลหรือคำประสมก็ได้ เมื่อนำมาใช้ในบริบทใหม่ จะให้ความหมายใหม่ที่

แตกต่างไปจากความหมายเดิม คำเดิมที่มีความหมายใหม่จะพบได้ทั้งคำไทย คำยืมภาษาอังกฤษ และคำยืมภาษาจีน เช่น ว่าง , แห้ว , เต็ก ๆ , แจม , เม้าท์ , เก๊ก เป็นต้น

2.1.2.2 คำเดิมที่เปลี่ยนเสียงหรืออักขรวิธี แต่มีความหมายเดิม เป็นการเปลี่ยนเสียงหรืออักขรวิธีของคำให้แตกต่างไปจากรูปคำเดิม โดยยังคงความหมายเดิม เพื่อให้รูปคำใหม่มีสีสันและดูแปลกใหม่ขึ้น พบทั้งคำไทยและคำยืมภาษาอังกฤษ ได้แก่ ฟาย , เร็ด , แวก , ซิก และ เค็น

2.1.2.3 คำเดิมที่เปลี่ยนเสียงหรืออักขรวิธีและมีความหมายใหม่ เป็นการเปลี่ยนเสียงหรืออักขรวิธีของคำให้แตกต่างไปจากรูปคำเดิม รูปคำศัพท์ใหม่จะมีความหมายใหม่ที่แตกต่างไปจากความหมายเดิม หรืออาจมีคำความหมายเดิมอยู่บ้าง และจะพบทั้งคำไทยและคำยืม ได้แก่ กระจุ๊กกระจิก , จิ๊กโก๋ , ซิ่ง และ เซอร์

2.1.2.4 คำเดิมที่เพิ่มเสียงตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นการเติม “ส์” ต่อท้ายคำเดิม เหมือนกับการเติม “s” ในหน่วยท้ายคำที่เรียกว่า ปัจจัย (suffix) ในภาษาอังกฤษ เพื่อเปลี่ยนคำนามเอกพจน์ที่สื่อความหมายถึงจำนวนของคำนามเพียงหนึ่งอย่างไปเป็นคำนามพหูพจน์ที่สื่อความหมายถึงจำนวนของคำนามมากกว่าหนึ่งอย่าง ในภาษาไทยจะเติมท้ายคำกริยาและมีความหมายว่า “มาก” ได้แก่ ซ้ำส์ และ มั่นส์

2.2 ประเภทความหมายของสแลงมี 3 ประเภท ดังนี้

2.2.1 ความหมายเฉพาะ เป็นความหมายเฉพาะของสแลงที่มีที่มาจากคำสร้างใหม่

ตัวอย่างเช่น

คิซุอะโนเนะ , อะโนเนะ	หมายถึง	น่ารักน่าเอ็นดู , ไร้เดียงสา
บ๊อ	หมายถึง	โจ้ , เซลา , เซอ
บั้ง	หมายถึง	พบสิ่งประทับใจ , ถูกใจ
มั่วฉิม	หมายถึง	คาดเดาส่ง ๆ
สะวัดสะว่าด	หมายถึง	รวดเร็ว , นวัตกรรม

2.2.2 ความหมายเปลี่ยนไปเป็นความหมายอื่น จะเปลี่ยนความหมายที่มีอยู่เดิมเป็นความหมายใหม่ ความหมายใหม่อาจไม่เกี่ยวข้องกับความหมายเดิมเลย หรืออาจมีคำความหมายเดิม

2.2.2.1 ความหมายไม่เกี่ยวข้องกับความหมายเดิม

ตัวอย่างเช่น

แห้ว

ความหมายเดิม หมายถึง ไม้ล้มลุกมีหัว ขึ้นตามที่ชื้นแฉะ หัวกินได้
 ความหมายใหม่ หมายถึง อด , ผิดหวัง , ล้มเหลว , พลาดโอกาส

2.2.2.2 ความหมายที่มีค่าความหมายเดิม**ตัวอย่างเช่น****ชิง**

ความหมายเดิม หมายถึง การแข่งขัน
 ความหมายใหม่ หมายถึง วิ่งหรือเล่นด้วยความเร็วสูง

โดยมีค่าความหมายเดิม คือ การแข่งขัน , ชิงเอาชนะเพื่อรางวัล

2.2.3 ความหมายคงเดิม มักพบในคำยืม และคำที่มีการเปลี่ยนเสียงหรืออักษรวิธี**ตัวอย่างเช่น**

แก้ก หมายถึง ขับไล่ , วางท่า
 เดิน หมายถึง สมัยใหม่ , พันสมัย
 แว้ก หมายถึง ขึ้นเสียงด้วยความรู้สึกไม่พอใจ

ผลจากการศึกษาที่มาและความหมายของสแลง พบและสรุปได้ว่า สแลงที่มีที่มาจากคำที่มีอยู่เดิมมีจำนวนมากที่สุด

3. สุนทรียภาพจากการสื่อสารด้วยสแลง

สุนทรียภาพจากการสื่อสารด้วยสแลงในเพลงไทยสากลจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ สุนทรียภาพด้านอารมณ์ ความรู้สึก และสุนทรียภาพด้านจินตนาการ

3.1 สุนทรียภาพด้านอารมณ์ ความรู้สึก เป็นความงามที่สื่ออารมณ์และความรู้สึกของผู้ฟังให้ซาบซึ้งและคล้อยตามได้อย่างลึกซึ้ง อารมณ์ ความรู้สึกที่พบจากการสื่อสารด้วยสแลงในเพลงประกอบด้วย 1) การหลงรัก 2) ความผิดหวัง 3) ความรู้สึกแค้นกระด้างหรือแค้นกร้าว 4) ความกังวลและสงสัย 5) ความเฉื่อยชาและอ่อนล้า 6) การเหม่อลอย 7) การพลาดพลั้ง

3.2 สุนทรียภาพด้านจินตนาการ เป็นความงามทางศิลปะที่สื่อการนึกคิดหรือนึกเห็นภาพของบุคคลให้คล้อยตามเจตจำนงหรือความคาดหวังของนักแต่งเพลง ความรู้สึกนึกเห็นหรือจินตนาการที่พบจากการสื่อสารด้วยสแลงในเพลงประกอบด้วย 1) ความลึกลับ 2) การพะเน้าพะนอ 3) การตึกตัก 4) ความตื่นเต้น กระปรี้กระเปร่า 5) การโหวกเหวกหรือโวยวาย 6) ความเร่ร่อน 7) กิริยาอาการต่าง ๆ ของบุคคล 8) การตามรั้งความ

อาจสรุปได้ว่า คุณค่าทางสุนทรียะของสแลงทั้งด้านอารมณ์ ความรู้สึกและด้าน จินตนาการ มีอิทธิพลกระทบใจผู้ฟังให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามและซาบซึ้งในเพลงได้อย่างแจ่มชัด พลังทางภาษาของสแลงจึงมีส่วนสำคัญในการจูงใจหรือดึงดูดความสนใจให้ผู้ฟังเกิดอรรถรสใน การฟังเพลงมากขึ้น

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์สแลงในเพลงไทยสากลสมัยนิยม สรุปได้ว่า สแลงช่วย ให้การสื่อความหมายในเพลงสั้น กระชับ และมีใจความที่ให้รสชาติเข้มข้น รุนแรงและเด่นชัด สแลงส่วนใหญ่ที่พบและนิยมใช้ในเพลง จะมีโครงสร้างเป็นคำมูลที่ทำหน้าที่เป็นกริยาในประโยค เพราะเพลงไทยสากลสมัยนิยมมักมุ่งถ่ายทอดสารประเภทอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ของบุคคลเป็น หลัก การที่นักแต่งเพลงนำสแลงมาใช้ก็เพื่อให้สามารถสื่อสารกับกลุ่มผู้ฟังวัยรุ่นได้อย่างมีพลัง นอกจากนี้ สแลงยังแสดงหรือสะท้อนสภาพความเป็นจริง ความนึกคิดและบุคลิกลักษณะของ วัยรุ่นในสังคมได้ กล่าวคือ วัยรุ่นมีธรรมชาติหลักหนักกฎเกณฑ์ของสังคม รักอิสระ มักมีความ คิดนอกกรอบหรือปฏิเสธกฎเกณฑ์เดิม ๆ วัยรุ่นจึงนิยมสร้างคำใหม่ ๆ ที่เป็นสแลงขึ้นใช้ นอกจากนี้ ยังเลือกสื่อสารกันผ่านคำยืมจากภาษาต่างประเทศซึ่งนอกจากจะแสดงถึงความทันสมัยจากการ รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมที่รีบเร่ง ผู้คนต้องแก่งแย่ง แข่งขันกันตลอดเวลาอีกด้วย

สแลงในเพลงไทยสากลสมัยนิยมมีคุณค่าทางสุนทรียะกระทบใจผู้ฟังทั้งในด้าน อารมณ์ ความรู้สึก และด้านจินตนาการ สอดคล้องกับการศึกษาการสื่อสารด้วยสแลงในพาดหัว ข่าวของวิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2536 : 42-48) ว่าสแลงมีผลทางความรู้สึกต่อผู้อ่าน เพราะมักสื่อ ให้เกิดความรู้สึกรุนแรง น่ากลัว และมีผลต่อจินตนาการจากการให้ภาพเกินจริง เพื่อจูงใจผู้อ่านให้ สนใจและติดตามอ่านรายละเอียดของข่าวต่อไป และผลจากการพิจารณาสุนทรียภาพจากการ สื่อสารด้วยสแลง เป็นที่น่าสังเกตได้อีกว่า สแลงที่พบในเพลงมักมีเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียง ระเบิดที่สื่อให้ผู้ฟังรู้สึกหนักหน่วง รุนแรง และแข็งกระด้าง ผลดังกล่าวนี้สอดคล้องกับการ ศึกษาของลำเนา เอี่ยมสอาด (2539 : 203) ที่ว่า จังหวะดนตรีที่หนักหน่วง รุนแรง ในเพลง ประเภทป๊อปรีดอก และร็อก จะเป็นที่ชื่นชอบและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในกลุ่มผู้ฟังวัยรุ่น เพราะช่วยสร้างความตื่นเต้น เร้าใจ และสนองอารมณ์ของวัยรุ่นได้ชัดเจน จึงสรุปได้ว่า สแลงเป็น ภาษาที่มีพลังช่วยให้การสื่อสารมีสีสัน มีชีวิตชีวา และสร้างความรู้สึกคุ้นเคย เป็นพวกเดียวกันได้ดี

มากกว่าถ้อยคำที่เป็นทางการ สดงจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการทางภาษาที่ไม่หยุดนิ่ง และไม่มีวันสิ้นสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาแสดงในเพลงประเภทอื่น เช่น เพลงลูกทุ่ง เพลงแปลง
2. ควรมีการศึกษาแสดงในสื่อประเภทอื่น เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อวิทยุโทรทัศน์

เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของสดงกับสังคมและค่านิยมของวัยรุ่น